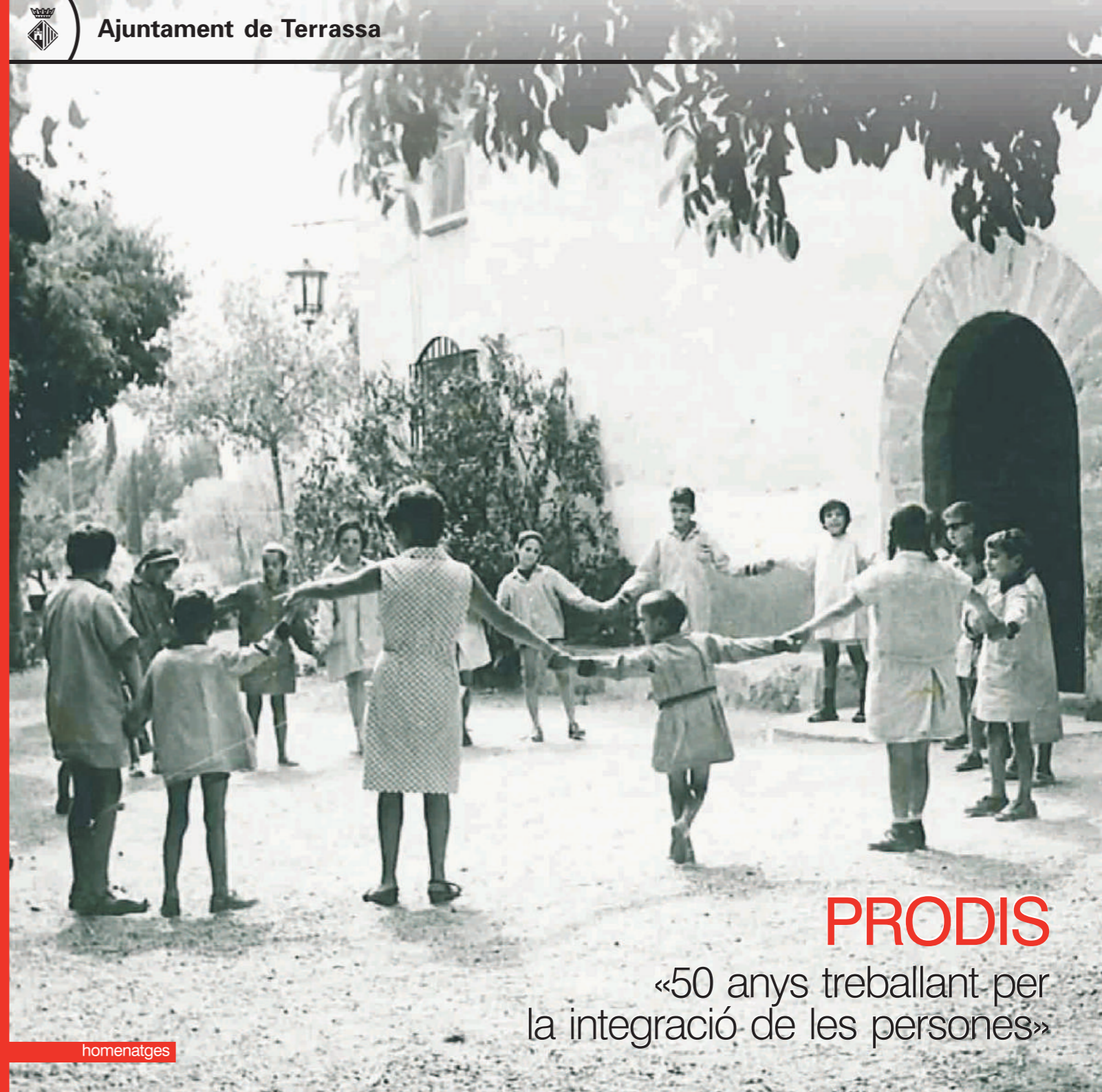

PRODIS

L'any 1961, un grup de pares i mares amb fills i filles que patien discapacitats, van unir-se al voltant de l'escola d'educació especial Fàtima. Començaven així un llarg trajecte per implicar les administracions i el conjunt de la societat en l'atenció i els serveis a les persones amb discapacitat psíquica, malaltia mental o paràlisi cerebral, i per desenvolupar, amb el seu propi treball i esforç, una entitat assistencial i de suport a les famílies que ha esdevingut un referent arreu de Catalunya en els seus cinquanta anys de vida.

El 9 de desembre de 2010, l'Ajuntament reconeix amb la Medalla de la Ciutat la trajectòria de la Fundació Prodis i la seva contribució a fer una ciutat i un món millors per a tothom.

Edita: Ajuntament de Terrassa - Alcaldia/Presidència,
Servei de Protocol
Maquetació i textos: Servei d'Imatge i Comunicació
Foto portada: Can Gorina, el 1960

PRODIS

«50 anys treballant per
la integració de les persones»

Una ciutat i un món millors per a tothom

L'ànima, la força d'una gran ciutat com Terrassa, és la seva gent. Les persones que amb el seu treball, amb la il·lusió, amb les inquietuds, amb els compromisos cívics, socials i culturals, tiren endavant projectes que fan créixer la ciutat i l'enriqueixen. Tots aquests projectes neixen sovint a partir d'un somni i d'una necessitat a la qual respondre. És aquest justament el cas de la Fundació Prodis. Els seus orígens, a principis dels anys seixanta, ens porten a un grup de pares i mares amb fills i filles que necessitaven una atenció especial i que es van unir al voltant de l'aleshores escola Fàtima.

Amb els anys han aconseguit impulsar millores molt importants en l'atenció, educació i servei a les persones amb discapacitats, així com en el suport a les seves famílies, i promoure un profund canvi social pel que fa a la percepció que en tenim: el canvi d'emplaçament de l'escola Fàtima, des d'un bell turó al mig del bosc cap al nucli urbà, esdevé tot un símbol d'aquest procés integrador i acollidor. Aquesta ha estat una lluita local i global al mateix temps, situada en el marc d'un llarg camí a través del qual hem anat construint una societat del benestar i la qualitat de vida, més justa i cohesionada, més atenta i solidària amb les persones en situacions més febles.

En cinquanta anys de vida, la fundació Prodis s'ha guanyat el respecte i reconeixement de tota la ciutat al mateix temps que esdevenia un referent per a moltes altres poblacions del nostre país. Amb la Medalla de la Ciutat honorem la generositat, la feina i el compromís de les persones que han estat i són l'ànima de Prodis, al mateix temps que volem que aquest reconeixement esdevingui un estímul per continuar desenvolupant una tasca insubstituïble. Refermem així la nostra convicció que, pas a pas, amb treball, il·lusió i tenacitat és possible fer una ciutat i un món millors per a tothom, un camí en el qual la Fundació Prodis té i tindrà l'Ajuntament de Terrassa al seu costat.

Pere Navarro i Morera
Alcalde de Terrassa

Els brots d'esperança, els canvis necessaris

Amics i amigues,

Fa 50 anys Terrassa era una ciutat que tenia moltes xemeneies, i la seva gent hi treballava de sol a sol. Igual que totes les ciutats, comptava amb persones diferents, persones que no tenien res a dir ni res a fer. No podien anar a l'escola, no podien anar a treballar. En el fons era una manera de no ser, de no existir.

Curiosament, uns pares es van rebel·lar contra els costums de l'època: calia sortir al carrer, passejar. Calia construir una ciutat on els seus fills tinguessin escola i feina. Una ciutat on participessin de la comunitat, on fossin ciutadans de ple dret. I com que van veure que calia organitzar-se, van crear una associació, l'Associació Terrassenca Pro-Disminuïts.

Varen iniciar la tasca de buscar persones que de la formació dels seus fills, de l'afecte pels nanos, en van fer una professió.

La història ens ensenya que les persones superen els projectes, i aquells nens es convertiren en adults. Les seves necessitats havien canviat, es plantejava una nova fita: què podien fer després de l'escola?

Llavors, es va crear el primer taller fundat a Catalunya. A poc a poc, les persones es van anar fent visibles i van aflorar aquelles necessitats negades durant temps. L'Associació va crear els seus propis Tallers, per donar una resposta a tothom.

La ciutat de les xemeneies s'anava transformant, noves avingudes, nous barris i l'arribada de la democràcia. I vet aquí que també s'anava produint un canvi més subtil, molt discret: famílies i professionals anaven teixint una gran xarxa de serveis. Per fi semblava que aquells nois i noies, aquells homes i dones tenien les seves necessitats cobertes.

La màgia de la natura rau en els seus canvis, sempre recomença. De la branca nua de l'hivern neixen nous brots d'esperança i noves il·lusions i objectius. Però el temps és inexorable, i els pares ens fem grans. Sortosament, els nostres fills ens sobreviuen i per donar resposta a les noves necessitats, l'Associació gestiona la seva primera llar residència.

Els cicles econòmics també modelen la ciutat, obligant les persones i les organitzacions a afrontar canvis més radicals. És així com el darrer president de l'Associació, en Josep Maria Casas, per al qual avui vull tenir un record molt especial, va impulsar un canvi estratègic per transformar l'Associació en l'actual PRODISCAPACITATS FUNDACIÓ PRIVADA TERRASSENCA – PRODIS.

Heus aquí que ara, avui, tots tenim el convenciment de la gran transformació que ha sofert la ciutat: les xemeneies, convertides en símbols de la nostra identitat, ens custodien el temps, i a PRODIS seguim provocant el canvi. Amb la convicció que, oferint serveis a les persones, aportem valor a la ciutat i construïm una societat capaç de reconèixer en l'altre la dignitat de tot ésser humà.

Tots som conscients que els moments actuals es presenten amb grans dificultats, que moltes famílies estan patint la crueltat de la dura crisi econòmica, que les administracions i empreses es veuen en la necessitat de retallar pressupostos i congelar subvencions. Però nosaltres hem de persistir creant nous llocs de treball. Hem de persistir creant els serveis necessaris; com ara la construcció de la propera residència per a persones amb paràlisi cerebral. Perquè la vida, les necessitats i les il·lusions de les persones que formen PRODIS no s'aturen i nosaltres, tots junts, estem obligats a donar-hi resposta.

Permeteu-me expressar-vos l'honor que tinc de presidir una organització, d'iniciativa social, independent, que forma part de la societat civil. Una organització que agrupa prop de 460 persones, una organització que presta serveis a la seva gent cada dia de l'any i cada hora del dia. Una organització que, de totes i cada una de les seves persones, un en pot aprendre, pot sumar esforços, pot sentir-se d'igual a igual. Us dono garanties que els valors i l'esforç de tanta gent al llarg d'aquests cinquanta anys estan amarrats a bon port.

També, encara, vull fer una especial menció als professionals de PRODIS: gràcies pel vostre esforç i la vostra professionalitat, per saber conjuguar els criteris empresarials com a instrument, i considerar la persona l'objectiu central, i així continuar sent prou competitiu com per poder existir en un món econòmic tan complex com l'actual. Em sento orgullós de formar part del vostre equip, i estic tranquil – com tants pares – quan la Sònia, la meva filla, i els seus companys, estan al vostre recer.

Comptem amb tots i cada un de vosaltres per seguir provocant els canvis necessaris.

Gràcies.

Pere Baltà
President de Prodis

PRODIS, una entitat al servei de les persones

Corria l'any 1960, quan un grup de pares i mares va decidir impulsar una aula i un pre-taller d'educació especial a la ciutat de Terrassa. El Casal Teresià, situat al carrer de Topete de la nostra ciutat era la primera seu d'una entitat adreçada a donar resposta a les preocupacions d'uns pares amb fills i filles amb discapacitat intel·lectual. Així naixia l'Associació Terrassenca Prodisminuïts (ATPD). L'objectiu de l'entitat se centrava a oferir serveis i solucions a un col·lectiu amb manca de suport com a tal, en un moment de la història en què les associacions eren l'única figura legal, pel que fa a regulacions de col·lectius, en un sistema polític molt rígid i restrictiu.

El reconeixement de les persones amb discapacitat va anar creixent, a tots els àmbits, amb el pas del temps. L'esforç i la implicació de familiars, amics i població amb consciència social va resultar clau en l'esdevenir d'aquests col·lectius. Així, l'any 1961 s'impulsava, també amb el suport dels fundadors de l'ATPD, la creació del Centre de Pedagogia Fàtima, destinat a persones amb disminucions psíquiques lleugeres, mitjanes i severes, que amb el pas dels anys passaria a ser de titularitat pública i dependent del Patronat Municipal d'Educació de la ciutat de Terrassa.

Eren els primers fruits d'un llarg camí. Les primeres passes estaven fetes però calia millorar el reconeixement, seguir treballant per a la visualització i fer arribar la causa al màxim de població possible. D'aquesta manera, l'any 1970 el Ministeri de Governació declarava l'Associació Terrassenca Prodisminuïts com a Entitat d'Utilitat Pública, un pas més en el reconeixement dels drets i deures de les persones amb discapacitat de la ciutat de Terrassa.

La primera empenta havia estat positiva, aquest reconeixement era la millor energia per a una sèrie d'accions en anys provinents. Es començava a configurar un sistema d'ajuda, suport, reconeixement, integració, formació de les persones amb discapacitat. Així, el 1971, es creaven els tallers protegits Amat

Primera pedra de Fàtima el 1961

Taller Reina de la Pau

L'equip de bàsquet de Prodis

Personal de la Deixalleria Mòbil

Creació dels Tallers Ocupacionals Ciutat de Terrassa

Roumens, una experiència pilot que amb els anys va acabar sent el que avui coneixem com a Fundació President Amat Roumens. D'altra banda, la llar residència Montserrat veia la llum el 1974, com a centre adaptat per a 12 usuaris amb disminució psíquica.

La vocació de l'Associació Terrassenca Prodisminuïts de visualitzar els drets del col·lectiu anava en augment. Conforme passaven els anys, s'establien prioritats, s'aconseguien nous recursos i s'ampliaven les possibilitats de les persones que representaven. Durant les dues primeres dècades, les prioritats de l'associació es van centrar a consolidar un entramat de tallers, centres assistencials i residències que donessin cobertura a les persones amb discapacitat psíquica.

S'encetava la dècada dels 90 amb energia, ampliant horitzons i treballant per millorar els objectius fundacionals de l'associació, i buscant nous reptes en la seva tasca diària. Així, la integració laboral rebia una empenta el 1990 amb l'ampliació del Taller Ocupacional de Terrassa, que va obrir el perfil de l'usuari potencial a les persones amb paràlisi cerebral. Els diferents nivells de discapacitat psíquica demanaven especialització en els recursos disponibles, ja fossin en l'àmbit laboral com en la integració a la societat.

El 1995, davant de la necessitat de professionalitzar la tasca entorn un sistema consolidat com el de l'assistencialisme a les persones amb discapacitat psíquica, l'ATPD es va renovar i es va actualitzar. Es va constituir com a Prodisminuïts Fundació Privada Terrassenca. Un any després, tota l'activitat impulsada per l'antiga associació es va traspasar a PRODIS.

Malgrat el canvi, l'esperit no es va alterar. La feina continuava, els serveis oferts seguien vigents, continuava el creixement de recursos disponibles; això sí, s'havien ampliat i diversificat tant els col·lectius diana, que calia un replantejament professional.

Com a entitat d'iniciativa social, sense ànim de lucre, destinada a l'assistència i la promoció integral de les persones adultes amb discapacitat psíquica, malaltia mental o paràlisi cerebral, legalment reconegudes i centrada prioritàriament a Terrassa i la seva comarca natural, PRODIS engegava una nova etapa fins el que és avui: una entitat terrassenca al servei dels terrassencs.

La secció de Manufactures

L'Aula d'Informàtica

Treballant als horts

Teixint la llana

El Servei de Bugaderia

L'assistència i l'atenció integral a persones adultes amb discapacitat intel·lectual, paràlisi cerebral o malaltia mental, així com a les seves famílies, centrava el seu objectiu, afegint, a més, la millora de la qualitat de vida d'aquestes persones, vinculada a l'entorn comunitari.

Actualment, PRODIS ofereix, a més dels recursos vinculats a la inserció laboral i a la teràpia ocupacional, gran capacitat de generar nous suports i oferir respostes a les necessitats no cobertes d'aquests col·lectius que amb el pas dels anys s'han convertit en susceptibles d'intervenció. L'atenció a persones amb discapacitat derivada de paràlisi cerebral o malaltia mental n'és un bon exemple.

El contínuum assistencial de PRODIS, que ofereix serveis vàlids per a situacions vitals, és una de les seves potencialitats, i no només per a les persones amb discapacitat psíquica, sinó com a suport als seus familiars, que han d'assumir el repte al llarg de tota la seva vida. Serveis com els habitatges, els serveis substitutoris o complementaris de la llar, o les tuteles legals, en deixen constància.

La ciutat també ha d'agrair el fet de poder disposar d'una entitat com Prodiscapacitats Fundació Privada Terrassenca. La seva tasca en pro de la visualització cap a la ciutadania, amb molts actes, activitats i recordatoris, demostra la seva vinculació a la tasca municipal. La seva voluntat de fer de Terrassa la ciutat de tothom i per a tothom.

La implicació i participació a la xarxa d'entitats ha estat un comú denominador que ha fet que adquirís en aquests 50 anys d'existència un nom associat a l'excel·lència i la feina ben feta. També cal destacar la seva participació a la Taula de la Discapacitat municipal, amb unes 30 entitats locals més, en què es treballa per un projecte de ciutat per a tothom.

Cal, doncs, reconèixer als més de 100 treballadors actuals i a tots aquells que des dels seus inicis van posar la llavor del que avui, 50 anys després, és un projecte viu i consolidat. Com diu el seu lema: "Rebobinem i endavant", amb el qual es manifesta el desig de mirar enrere per valorar la feina feta, però sense deixar de mirar endavant per continuar amb el projecte centrat en les persones, ateses per persones; molt professionals, però persones.

El primer president Josep Maria Casas en els inicis de l'entitat

II TORNEIG BENÈFIC
HANDICAP FOR HANDICAP
Per una societat més justa:
PARTICIPA

6, 7 i 8 d'octubre
Club de Golf La Mola
c/ Pompeu Fabra, s/n - Can Vinyens, Matadepers
Inscripcions al: 93 730 05 16

PRODIS
Fundació Privada Tarragona
www.pro-dis.org

Amis el suport de:
copcisa l'Indo NORGREN

ASOCIACION TARRAGENSE PRO - DISMINUIDOS
REGION GUBERNACION
ESUELA ESPECIALIZADA Y TALLERES EDUCATIVOS
"VIRGEN DE FATIMA"

esta
niña no es
como las
demás

necesita la ayuda de Vd.

Des del 1960 fins avui

1960

Famílies de la ciutat de Terrassa s'organitzen per escolaritzar els seus fills amb discapacitat intel·lectual. Es crea l'Associació Terrassenca Prodisminuïts (ATPD).

1961

Creació del Centre de Pedagogia Fàtima, destinat a l'escolarització d'infants amb discapacitat intel·lectual. S'inicien els primers models pedagògics d'educació especial. Actualment depèn del Patronat Municipal d'Educació (PAME).

1970

El Consell de Ministres declara l'ATPD Entitat d'Utilitat Pública.

1971

Promoció de les famílies de l'ATPD davant de la Caixa d'Estalvis de Terrassa per a la creació dels tallers protegits Amat Roumens, avui FUPAR, dependents de la Fundació Caixa Terrassa.

1974

Creació de la llar residència Montserrat.

1979

Creació dels tallers ocupacionals Ciutat de Terrassa

1988

Creació de la llar residència Jaume Jornet.

1989

Creació de la llar residència La Gespa.

1990

Ampliació del Taller Ocupacional Ciutat de Terrassa per donar una resposta específica a persones amb paràlisi cerebral, com a resultat de les demandes de la ciutat, per atendre els infants escolaritzats a l'escola municipal El Pi.

1991

Creació de la llar residència La Noguera.

1992

Creació del Centre Ocupacional Reina de la Pau.

1995

Creació de la llar residència Serra de l'Obac, per a persones amb discapacitat intel·lectual d'edat avançada. Creació de les llars residències: Maria Torrella i La Devesa. Creació del Centre Especial de Treball Taller Ciutat de Terrassa. Es crea Prodisminuïts Fundació Privada Terrassenca (PRODIS)

1996

Al novembre l'assemblea general de socis de l'ATPD aprova la dissolució sense liquidació de l'Associació i el traspàs de tota l'activitat econòmica i social a Prodisminuïts Fundació Privada Terrassenca (PRODIS)

1997

El 15 de gener se signen davant notari els acords adoptats per l'assemblea general de socis de l'ATPD i l'acceptació dels drets i deures socials i econòmics per a Prodisminuïts Fundació Privada Terrassenca (PRODIS)

2000

Inici de la contractació de persones amb malaltia mental en el Centre Especial de Treball Taller Ciutat de Terrassa, fruit de la demanda de la ciutat.

2003

Trasllat del Taller Ciutat de Terrassa i dels serveis centrals al Nou Espai Prodis, amb millors instal·lacions i augment de la superfície útil.

2004

Gestió de tres habitatges propis en el marc del Programa d'Autonomia a la Pròpia Llar.

2007

Entrada en funcionament d'El Mas de PRODIS com a instal·lació integrada a la natura. És un espai excel·lent per al lleure i la teràpia. Gestió de quatre habitatges en el marc del Programa d'Autonomia a la Pròpia Llar.

2008

Inauguració de La Fàbrica, per ampliar el Centre Especial de Treball Taller Ciutat de Terrassa. Gestió de l'habitatge propi Vallès I, en el marc del Programa d'Autonomia a la Pròpia Llar. El Centre Especial de Treball inicia la contractació de persones amb discapacitat física o sensorial en casos excepcionals.

2010

Celebració del 50è aniversari. Es canvia “Prodisminuïts” per “Prodiscapacitats” en el nom de l'entitat.